ISSN 1725-5171

Euroopa Liidu Teataja

C 274

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

9. oktoober 2010

Teatis nr | Sisukord | Lehekülg

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2010/C 274/01 Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas* ELT C 260, 25.9.2010 1

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2010/C 274/02 Liidetud kohtuasjad C-395/08 ja C-396/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 10. juuni 2010. aasta otsus (Corte d'appello di Roma (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) *versus* Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08) (Direktiiv 97/81/EÜ — Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe — Täistööajaga ja osalise tööajaga töötajate võrdne kohtlemine — Vanaduspensioni saamiseks nõutava staaži arvutamine — Töövabade perioodide väljajätmine — Diskrimineerimine) 2

ET

Hind:
3 EUR

(Jätkub pöördel)

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 274/03	Kohtuasi C-293/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Innsbruck (Austria) 14. juunil 2010 — Gebhard Stark *versus* D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG	2
2010/C 274/04	Kohtuasi C-312/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Köln (Saksamaa) 29. juunil 2010 — Land Nordrhein-Westfalen *versus* Melanie Klinz	3
2010/C 274/05	Kohtuasi C-313/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Köln (Saksamaa) 29. juunil 2010 — Land Nordrhein-Westfalen *versus* Sylvia Jansen	4
2010/C 274/06	Kohtuasi C-323/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 5. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas	5
2010/C 274/07	Kohtuasi C-324/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 5. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/08	Kohtuasi C-325/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 6. juulil 2010 — Doux Geflügel GmbH *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/09	Kohtuasi C-326/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 6. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/10	Kohtuasi C-335/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de apel Craiova (Rumeenia) 6. juulil 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu *versus* Claudia Norica Vijulan	7
2010/C 274/11	Kohtuasi C-336/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de apel Craiova (Rumeenia) 6. juulil 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu *versus* Victor Vinel Iljac	7
2010/C 274/12	Kohtuasi C-344/10: Freixenet, SA 8. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-109/08: Freixenet *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet	8
2010/C 274/13	Kohtuasi C-345/10: Freixenet, SA 8. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-110/08: Freixenet *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet	9
2010/C 274/14	Kohtuasi C-351/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 12. juulil 2010 — Zollamt Linz Wels	10
2010/C 274/15	Kohtuasi C-361/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Belgia) 19. juulil 2010 — Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédératione de l'industire et du gaz (Synegrid) *versus* Belgia riik	11

ET

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 274/16	Kohtuasi C-375/10: 27. juulil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Hispaania Kuningriik	11
2010/C 274/17	Kohtuasi C-377/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Dolj (Rumeenia) 26. juulil 2010 — Adrian Băilă *versus* Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu	12
2010/C 274/18	Kohtuasi C-381/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 29. juulil 2010 — Astrid Preissl KEG	12
2010/C 274/19	Kohtuasi C-382/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 29. juulil 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth	13
2010/C 274/20	Kohtuasi C-383/10: 30. juulil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Belgia Kuningriik	13
2010/C 274/21	Kohtuasi C-385/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. juulil 2010 — Elenca Srl *versus* Ministero dell'Interno	14
2010/C 274/22	Kohtuasi C-389/10 P: KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, varem Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, varem Europa Metalli SpA 3. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 19. mai 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-25/05: KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, formerly Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, formerly Europa Metalli SpA *versus* Euroopa Komisjon	15
2010/C 274/23	Kohtuasi C-390/10: 3. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik	16
2010/C 274/24	Kohtuasi C-391/10: 3. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Belgia Kuningriik	16
2010/C 274/25	Kohtuasi C-393/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 4. augustil 2010 — Dermod Patrick O'Brien *versus* Ministry of Justice (varem Department for Constitutional Affairs)	17
2010/C 274/26	Kohtuasi C-394/10: 4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik	17
2010/C 274/27	Kohtuasi C-395/10: 4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Prantsuse Vabariik	18
2010/C 274/28	Kohtuasi C-396/10: 4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik	18
2010/C 274/29	Kohtuasi C-398/10: 5. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Kreeka Vabariik	19

ET

(Jätkub pöördel)

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 274/30	Kohtuasi C-404/10 P: Euroopa Komisjoni 10. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 9. juuni 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-237/05: Éditions Odile Jacob SAS *versus* komisjon	19
2010/C 274/31	Kohtuasi C-407/10: 16. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Eesti Vabariik	20
2010/C 274/32	Kohtuasi C-408/10: 16. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Eesti Vabariik	20
2010/C 274/33	Kohtuasi C-409/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 16. augustil 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen *versus* Afasia Knits Deutschland GmbH	21
2010/C 274/34	Kohtuasi C-411/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 18. augustil 2010 — NS *versus* Secretary of State for the Home Department	21
	Üldkohus	
2010/C 274/35	Kohtuasi T-386/09: Üldkohtu 24. augusti 2010. aasta määrus — Grúas Abril Asistencia *versus* komisjon (Tühistamishagi — Konkurents — Kaebuse rahuldamata jätmine — Akt, mille peale isikud ei saa edasi kaevata — Vastuvõetamatus)	23
2010/C 274/36	Kohtuasi T-261/10 R: Üldkohtu presidendi 29. juuli 2010. aasta määrus — Brinkmann *versus* Saksamaa (Ajutiste meetmete kohaldamine — Ilmne pädevuse puudumine)	23
2010/C 274/37	Kohtuasi T-268/10: 10. juunil 2010 esitatud hagi — PPG ja SNF *versus* ECHA	23
2010/C 274/38	Kohtuasi T-308/10 P: Euroopa Komisjoni 20. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-30/08: Nanopoulos *versus* komisjon	24
2010/C 274/39	Kohtuasi T-315/10: 23. juulil 2010 esitatud hagi — Groupe Partouche *versus* komisjon	25
2010/C 274/40	Kohtuasi T-316/10: 23. juulil 2010 esitatud hagi — HIM *versus* komisjon	25
2010/C 274/41	Kohtuasi T-324/10: 11. augustil 2010 esitatud hagi — Van Parys *versus* komisjon	26
2010/C 274/42	Kohtuasi T-331/10: 12. augustil 2010 esitatud hagi — Yoshida Metal Industry *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Pi-Design (mustade ringidega kaetud pind)	27
2010/C 274/43	Kohtuasi T-333/10: 17. augustil 2010 esitatud hagi — ATC jt *versus* komisjon	28

ET

(Jätkub tagakaane siseküljel)

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

(2010/C 274/01)

Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 260, 25.9.2010

Eelmised väljaanded

ELT C 246, 11.9.2010

ELT C 234, 28.8.2010

ELT C 221, 14.8.2010

ELT C 209, 31.7.2010

ELT C 195, 17.7.2010

ELT C 179, 3.7.2010

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. juuni 2010. aasta otsus (Corte d'appello di Roma (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) *versus* Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

(Liidetud kohtuasjad C-395/08 ja C-396/08) [1]

(Direktiiv 97/81/EÜ — Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe — Täistööajaga ja osalise tööajaga töötajate võrdne kohtlemine — Vanaduspensioni saamiseks nõutava staaži arvutamine — Töövabade perioodide väljajätmine — Diskrimineerimine)

(2010/C 274/02)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Roma

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Kostjad: Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

Ese

Eelotsusetaotlus — Corte d'appello di Roma — Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (EÜT L 14, lk 9, ELT eriväljaanne 05/03, lk 267) tõlgendamine — Osalise tööajaga töötajad, kelle tööaeg kestab mõned kuud igal aastal ja puhkeaeg ülejäänud kuud — Tegevusetusperioodide arvestamata jätmine vanaduspensioni arvutamisel

Resolutsioon

1. *Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta juurde lisatud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb seoses vanaduspensionidega tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille alusel jäetakse vertikaal-tsüklilise osalise tööajaga töötajate vanaduspensioniõiguse saamiseks nõutava staaži arvutamisel välja töövabad perioodid, välja arvatud juhul, kui selline erinev kohtlemine on õigustatud objektiivsetel põhjustel.*

2. *Kui eelotsusetaotluse esitanud kohus jõuab järeldusele, et vaatluse all olevad siseriiklikud õigusnormid on vastuolus direktiivi 97/81 juurde lisatud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klausliga 4, tuleb selle klauslit 1 ja klausli 5 lõiget 1 tõlgendada nii, et niisugused õigusnormid on ka nendega vastuolus.*

[1] ELT C 327, 20.12.2008.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Innsbruck (Austria) 14. juunil 2010 — Gebhard Stark *versus* D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Kohtuasi C-293/10)

(2010/C 274/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Innsbruck

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Gebhard Stark

Kostja: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 87/344/EMÜ ([1]) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Versicherungsvertragsgesetz'i (kindlustuslepingute seadus, edaspidi „VersVG") § 158k lõige 2 ja sellel põhinev õigusabikulude kindlustust pakkuva kindlustusandja üldtingimustes sisalduv tingimus, mille kohaselt võib kindlustuslepingus kokku leppida, et kindlustusvõtja võib enda esindamiseks kohtu- või haldusmenetlustes valida ainult sellise ametialaselt poolte esindamiseks pädeva isiku, kelle büroo asub selle kohtu või haldusasutuse asukohas, kes on pädev menetlema asja esimeses astmes?

([1]) Nõukogu 22. juuni 1987. aasta direktiiv 87/344/EMÜ kohtukulude kindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 185, lk 77; ELT eriväljaanne 06/01, lk 187).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Köln (Saksamaa) 29. juunil 2010 — Land Nordrhein-Westfalen *versus* Melanie Klinz

(Kohtuasi C-312/10)

(2010/C 274/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastustaja: Melanie Klinz

Eelotsuse küsimused

Küsimus 1

a) kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ ([1]) lisas ära toodud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 mõtte ja eesmärgiga on kooskõlas see, kui üksikjuhul raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punkti a tähenduses objektiivsetel alustel tähtajalise lepingu uuendamise õigustatuse õiguslikul kontrollimisel lähtutakse üksnes lepingu uuendamise ajahetke suhetest, jättes arvesse võtmata selle, mitu tähtajalist lepingut juba eelnes sellele lepingule, või

b) kas raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punkti a mõttele ja eesmärgile, mis seisneb kuritarvitusliku järjestikuste töölepingute sõlmimise vältimises, vastab see, kui sätestada seda rangemad nõuded „objektiivsele alusele", mida rohkem järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid käesolevalt läbivaadatavale on eelnenud või mida pikem on olnud ajavahemik, mille jooksul asjaomane töötaja juba varem on tööle võetud järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel?

Küsimus 2

Kas tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõige 1 piirab sellise siseriikliku õigusnormi kohaldamist nagu Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge (seadus osalise tööaja ja tähtajaliste töölepingute kohta; edaspidi „TzBfG") § 14 lõike 1 teise lause punkt 7, millega põhjendatakse järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamist üksnes avalikus teenistuses „objektiivse alusega", mille järgi töötajale makstakse palka tähtajalise töö tasustamiseks ette nähtud eelarvevahenditest, samal ajal kui erasektori tööandjate puhul ei peeta samalaadseid majanduslikke põhjusi „objektiivseks aluseks"?

Küsimus 3

a) kas küsimuses 2 kirjeldatud õigusnorm (siin TzBfG § 14 lõike 1 teise lause punkt 7) on raamlepinguga kooskõlas sel juhul, kui TzBfG § 14 lõike 1 teise lause punktis 7 viidatud eelarvet käsitlev norm sisaldab piisavalt konkreetset tähtajalise töölepingu sõlmimist õigustavat eesmärki, mis on seotud eelkõige asjassepuutuva tegevuse ja selle läbiviimise tingimustega (vt Euroopa Kohtu 4. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-212/04: Adeneler jt, kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2)?

Kui vastus kolmanda küsimuse punktile a on jaatav, siis:

b) kas on tegemist sellise piisavalt konkreetse eesmärgiga, kui eelarvet käsitlev seadus, antud juhul HG NRW 2004/05 § 7 lõige 3, sätestab üksnes, et eelarvevahendid peavad olema määratud „ajutise töötaja" tähtajalise tegevuse jaoks?

Kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, siis:

c) kas see kehtib ka juhul, kui „ajutise töötaja" tegevuse all nimetatud tähenduses ei mõisteta mitte ainult sellist tegevust, mille eesmärgiks on ajutiselt suurenenud töömahu katmine või ajutiselt äraoleva põhikohaga töötaja asendamine, vaid kui loetakse, et „ajutise töötajaga" on tegemist juba ka siis, kui töötajale tasutakse vahenditest, mis vabanevad sama ametikohta täitva töötaja ajutise äraoleku tõttu, kuigi „ajutine töötaja" täidab ülesandeid, mis kuuluvad tööandjale pidevalt vajalike tegevuste hulka ja millel puudub sisuline seos äraoleva töötaja ülesannetega, või

d) kas mõiste „ajutine töötaja" tõlgendamine kolmanda küsimuses punktis c) kirjeldatud viisil on vastuolus tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe mõtte ja eesmärgiga — vältida järjestikuste töölepingute kuritarvituslikku kasutamist ja Angelidaki kohtuasjas (vt Euroopa Kohtu 23. aprilli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-378/07–C-380/07: Angelidaki jt, kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2) sõnastatud põhimõttega, et tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punktiga a on vastuolus siseriikliku õigusnormi kohaldamine, *„nii et järjestikuste tähtajaliste töölepingute uuendamist avalikus sektoris loetakse põhjendatuks „objektiivsete alustega" mainitud klausli tähenduses juba ainuüksi seetõttu, et nende lepingute sõlmimisel on aluseks võetud õigusnormid, mis võimaldavad niisuguste lepingute uuendamist, et katta teatud ajutist vajadust, samas kui tegelikult on see vajadus muutumatu ja kestev*"?

Küsimus 4

Kas liikmesriik rikub tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 8 lõiget 3, kui ta viib seadusesse, mille ülesandeks on direktiivi 1999/70/EÜ ülevõtmine siseriiklikku õigusesse, üldisena kogu avaliku teenistuse jaoks sisse küsimuses 2 kirjeldatud, eelarvega seotud tähtajalise töölepingu sõlmimise aluse, mis siseriiklikus õiguses enne direktiivi 1999/70/EÜ vastuvõtmist kehtis võrreldavas vormis vaid väiksele osale avalikust teenistusest (kõrghariduse valdkond)? Kas selline rikkumine tähendab, et siseriiklikku normi ei tohi enam kohaldada?

([1]) EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Köln (Saksamaa) 29. juunil 2010 — Land Nordrhein-Westfalen *versus* Sylvia Jansen

(Kohtuasi C-313/10)

(2010/C 274/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastustaja: Sylvia Jansen

Eelotsuse küsimused

Küsimus 1

a) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ ([1]) lisas ära toodud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 mõtte ja eesmärgiga on kooskõlas see, kui üksikjuhul raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punkti a tähenduses objektiivsetel alustel tähtajalise lepingu uuendamise õigustatuse õiguslikul kontrollimisel lähtutakse üksnes lepingu uuendamise ajahetke suhetest, jättes arvesse võtmata selle, mitu tähtajalist lepingut juba eelnes sellele lepingule, või

b) kas raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punkti a mõttele ja eesmärgile, mis seisneb kuritarvitusliku järjestikuste töölepingute sõlmimise vältimises, vastab see, kui sätestada seda rangemad nõuded „objektiivsele alusele", mida rohkem järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid käesolevalt läbivaadatavale on eelnenud või mida pikem on olnud ajavahemik, mille jooksul asjaomane töötaja juba varem on tööle võetud järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel?

Küsimus 2

Kas tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõige 1 piirab sellise siseriikliku õigusnormi kohaldamist nagu Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge (seadus osalise tööaja ja tähtajaliste töölepingute kohta; edaspidi „TzBfG") § 14 lõike 1 teise lause punkt 7, millega põhjendatakse järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamist üksnes avalikus teenistuses „objektiivse alusega", mille järgi töötajale makstakse palka tähtajalise töö tasustamiseks ette nähtud eelarvevahenditest, samal ajal kui erasektori tööandjate puhul ei peeta samalaadseid majanduslikke põhjusi „objektiivseks aluseks"?

Küsimus 3

a) Kas küsimuses 2 kirjeldatud õigusnorm (siin TzBfG § 14 lõike 1 teise lause punkt 7) on raamlepinguga kooskõlas sel juhul, kui TzBfG § 14 lõike 1 teise lause punktis 7 viidatud eelarvet käsitlev norm sisaldab piisavalt konkreetset tähtajalise töölepingu sõlmimist õigustavat eesmärki, mis on seotud eelkõige asjassepuutuva tegevuse ja selle läbiviimise tingimustega (vt Euroopa Kohtu 4. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-212/04: Adeneler jt, kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2)?

Kui vastus kolmanda küsimuse punktile a on jaatav, siis:

b) kas on tegemist sellise piisavalt konkreetse eesmärgiga, kui eelarvet käsitlev seadus, antud juhul HG NRW 2004/05 § 7 lõige 3, sätestab üksnes, et eelarvevahendid peavad olema määratud „ajutise töötaja" tähtajalise tegevuse jaoks?

Kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, siis:

c) kas see kehtib ka juhul, kui „ajutise töötaja" tegevuse all nimetatud tähenduses ei mõisteta mitte ainult sellist tegevust, mille eesmärgiks on ajutiselt suurenenud töömahu katmine või ajutiselt äraoleva põhikohaga töötaja asendamine, vaid kui loetakse, et „ajutise töötajaga" on tegemist juba ka siis, kui töötajale tasutakse vahenditest, mis vabanevad sama ametikohta täitva töötaja ajutise äraoleku tõttu, kuigi „ajutine töötaja" täidab ülesandeid, mis kuuluvad tööandjale pidevalt vajalike tegevuste hulka ja millel puudub sisuline seos äraoleva töötaja ülesannetega, või

d) kas mõiste „ajutine töötaja" tõlgendamine kolmanda küsimuses punktis c kirjeldatud viisil on vastuolus tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe mõtte ja eesmärgiga — vältida järjestikuste töölepingute kuritarvituslikku kasutamist ja Angelidaki kohtuasjas (vt Euroopa Kohtu 23. aprilli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-378/07–C-380/07: Angelidaki jt, kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2) sõnastatud põhimõttega, et tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 punktiga a on vastuolus siseriikliku õigusnormi kohaldamine, *„nii et järjestikuste tähtajaliste töölepingute uuendamist avalikus sektoris loetakse põhjendatuks „objektiivsete alustega" mainitud klausli tähenduses juba ainuüksi seetõttu, et nende lepingute sõlmimisel on aluseks võetud õigusnormid, mis võimaldavad niisuguste lepingute uuendamist, et katta teatud ajutist vajadust, samas kui tegelikult on see vajadus muutumatu ja kestev*"?

Küsimus 4

Kas liikmesriik rikub tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 8 lõiget 3, kui ta viib seadusesse, mille ülesandeks on direktiivi 1999/70/EÜ ülevõtmine siseriiklikku õigusesse, üldisena kogu avaliku teenistuse jaoks sisse küsimuses 2 kirjeldatud, eelarvega seotud tähtajalise töölepingu sõlmimise aluse, mis siseriiklikus õiguses enne direktiivi 1999/70/EÜ vastuvõtmist kehtis võrreldavas vormis vaid väiksele osale avalikust teenistusest (kõrghariduse valdkond)? Kas selline rikkumine tähendab, et siseriiklikku normi ei tohi enam kohaldada?

([1]) EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 5. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-323/10)

(2010/C 274/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimus

Kas alamrubriiki 0207 12 90 ([1]) kuuluv rümp peab olema täielikult (= jääkideta) puhastatud ja seetõttu omab tariifse klassifitseerimise seisukohast tähtsust see, kui rümba külge kleepub pärast selle masina abil rookimist näiteks osa soolikatest või hingetorust?

([1]) EÜT L 338, 30.12.1999, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 5. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-324/10)

(2010/C 274/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas „ebaühtlane koostis" tootekoodi 0207 12 90 9990 tähenduses näitab, et rümbale võib olla lisatud — kas ühekordselt või mitmekordselt — kokku kuni neli seal nimetatud rupsi?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas alamrubriiki 0207 12 10 ([1]) kuuluvad ka rümbad, millele on mõnda selles alamrubriigis nimetatud rupsidest lisatud mitmekordselt?

([1]) EÜT L 322, 1.12.1998, lk 31.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 6. juulil 2010 — Doux Geflügel GmbH *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-325/10)

(2010/C 274/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Doux Geflügel GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimus

Kas kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 0207 12 10 ([1]) kuuluvad kanad peavad olema täielikult kitkutud või võib rümbal olla pärast masinaga kitkumist veel vähesel hulgal sabasulgi, sulgi, suleotsi ja udusulgi?

([1]) EÜT L 338, 30.12.1999, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 6. juulil 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG *versus* Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-326/10)

(2010/C 274/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas linnurümp kuulub nomenklatuuri numbri 0207 12 90 9990 ([1]) alla juhul, kui selle tootekoodi järgi lubatud rupsi külge kleepub osa kodulinnust, mis ei ole selle tootekoodi järgi lubatud?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt: kas tollikontrolli korral, kus kontrollitakse, kas eksporditav toode vastab ekspordideklaratsioonis deklareeritud nomenklatuuri numbrile, tunnustatakse lubatud hälvet selliselt, et nn kõrvalekalle ei välista eksporditoetuse maksmist?

([1]) EÜT L 322, 1.12.1998, lk 31

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de apel Craiova (Rumeenia) 6. juulil 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu *versus* Claudia Norica Vijulan

(Kohtuasi C-335/10)

(2010/C 274/10)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Vastustaja: Claudia Norica Vijulan

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 110 (endine EÜ artikkel 90) esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab liikmesriigil kehtestada tasu, mida iseloomustavad samad tunnused nagu valitsuse erakorralise määrusega nr 50/2008 (muudetud valitsuse erakorralise määrusega nr 218/2008) sätestatud saastetasu, millest on vabastatud M1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid mootori töömahuga kuni 2 000 cm^3, ja kõik N1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid, mis on Rumeenias või mõnes teises liikmesriigis esmakordselt registreeritud ajavahemikul 15. detsembrist 2008 kuni 31. detsembrini 2009, kusjuures seda saastetasu kohaldatakse samasuguste või konkureerivate teistest liikmesriikidest pärit kasutatud mootorsõidukite suhtes, mis on registreeritud enne 15. detsembrit 2008, arvestades, et selline tasu võib kujutada endast teistest liikmeriikidest pärit toodetele kehtestatud riigimaksu, mis neid tooteid kaudselt diskrimineerib, kui võrrelda seda kodumaiste toodete maksustamisega, ning millega kaitstakse uute mootorsõidukite kodumaist tootmist?

2. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 110 (endine EÜ artikkel 90) esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab liikmesriigil kehtestada tasu, mida iseloomustavad samad tunnused nagu valitsuse erakorralise määrusega nr 50/2008 (valitsuse erakorralise määrusega nr 218/2008 muudetud kujul) kehtestatud saastetasu, millest on vabastatud M1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid mootori töömahuga kuni 2 000 cm^3, ja kõik N1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid, mis on Rumeenias või teises liikmesriigis esmakordselt registreeritud ajavahemikul 15. detsembrist 2008 kuni 31. detsembrini 2009, kusjuures seda saastetasu kohaldatakse teistsuguste tehniliste näitajatega mootorsõidukite suhtes, mis on registreeritud teistes liikmesriikides samal ajavahemikul, arvestades, et selline tasu võib kujutada endast teistest liikmeriikidest pärit toodetele kehtestatud riigimaksu, mis neid tooteid kaudselt diskrimineerib, kui võrrelda seda kodumaiste toodete maksustamisega, ning millega kaitstakse uute mootorsõidukite kodumaist tootmist?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de apel Craiova (Rumeenia) 6. juulil 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu *versus* Victor Vinel Iljac

(Kohtuasi C-336/10)

(2010/C 274/11)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Vastustaja: Victor Vinel Iljac.

Eelotsuse küsimused

Kas ELTL artikli 110 (endine EÜ artikkel 90) esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab liikmesriigil kehtestada tasu, mida iseloomustavad samad tunnused nagu valitsuse erakorralise määrusega nr 50/2008 kehtestatud saastetasu, mis on ette nähtud siis, kui Rumeenias registreeritakse imporditud kasutatud mootorsõidukeid, mis on mõnes teises Euroopa Liidu liikmeriigis varem registreeritud, samas kui seda tasu ei võeta Rumeenias registreeritud kasutatud mootorsõidukite pealt nende edasimüümise, seega uue registreerimise korral, arvestades, et selline tasu võib kujutada endast teistest liikmeriikidest pärit toodetele kehtestatud riigimaksu, mis neid tooteid kaudselt diskrimineerib, kui võrrelda seda kodumaiste toodete maksustamisega?

Freixenet, SA 8. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-109/08: Freixenet *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-344/10)

(2010/C 274/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Freixenet, SA (esindajad: advokaadid F. De Visscher, E. Cornu ja D. Moreau)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

— esimese võimalusena tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2010. aasta otsus ja ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 20. novembri 2007. aasta otsus ning teha otsus, et ühenduse kaubamärgitaotlus nr 32 532 vastab avaldamistingimustele, mis tulenevad määruse nr 40/94 artiklist 40 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 39);

— teise võimalusena tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2010. aasta otsus;

— mõista kohtukulud igal juhul välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse toetuseks kolm väidet.

Esimeses väites märgib ta peamiselt seda, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6 ning nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta ([1]) artikli 73 teist lauset ja artikli 38 lõiget 3 (nüüd nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ([2]) artikli 75 teine lause ja artikli 37 lõige 3).

Esimese väite esimeses osas osutatakse võistlevuse põhimõtte rikkumisele. Apellandi sõnul viis ühtlustamisameti apellatsioonikoda Üldkohtule edasikaevatud otsuses vastupidi vaidlustatud otsuses esitatud järeldustele läbi apellandi kaubamärgi eristusvõime uue hindamise, andmata apellandile võimaluse esitada selle uue lähenemise kohta märkusi. Selles osas on õigustus, mille Üldkohus esimese apellatsioonikoja otsusele andis, menetlusõiguste heauskse kasutamise põhimõtte ja kaitseõiguste nõuetekohase järgimise põhimõtte osas ebatäpne ning ebapiisav. Vaidlustatud otsus rikub menetlusõiguste heauskse kasutamise ja kaitseõiguste põhimõtet ka niivõrd, kuivõrd selles leitakse, et ühtlustamisamet võis edastada apellandile teabe mitme asjaolu kohta, märkides, et ta kavatseb tugineda vastava taotluse tagasilükkamise otsuses neile asjaolude, ning pärast apellandi asjaomaste kirjalike märkuste saamist otsustada jätta need vähemalt osaliselt arvesse võtmata ning põhjendada oma otsust hinnanguga, mis on faktiliselt ja kontseptuaalselt teistsugune, andmata apellandile võimalust esitada märkusi.

Teises väites märgib apellant põhiliselt seda, et Üldkohus on rikkunud põhjendamiskohustust, kuivõrd vaidlustatud otsuses ei saanud leida, et esimese apellatsioonikoja otsus on piisavalt põhjendatud artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes, kuna selles otsuses ei ole põhjenduse aluseks olevaid tõendeid välja toodud, ning järeldada, et viide nendele tõenditele on kasutu, kuna esimene apellatsioonikoda tugines väidetavalt „praktilistel kogemustel põhinevatele järeldustele". Peale selle mõjutavad ühtlustamisameti ja Üldkohtu otsuse aluseks olevate faktiliste asjaolude ja tõendite ebakindlus nii kaitseõigusi kui põhjendamiskohustust, mis on sätestatud määruse nr 40/94 eespool viidatud artiklis 73.

Teises väites märgib apellant, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b. Kuigi Üldkohus oli tõendite põhjal tuvastanud, et taotletav kaubamärk koosneb väga eriomaste osade kombinatsioonist, mis eristavad seda kaubamärki märkimisväärselt teistest turul olemasolevatest kujutistest, kordas Üldkohus üksnes ühtlustamisameti ebamääraseid ja üldsõnalisi väiteid selle kohta, et taotletaval kaubamärgil eristusvõime puudub. Üldkohus kohaldas asjaomase kaubamärgi puhul rangemat eristusvõime kontrolli kui traditsioonilisemate kaubamärkide puhul. Vaidlustatud otsusega rikuti niisiis põhimõtet, et kaubamärgi eristusvõimet tuleb hinnata konkreetselt. Kuna Üldkohus järeldas teiselt poolt, et enamik tarbijaid ei taju kaubamärgi omapärast välimust kui asjaomase vahuveini päritolu määramiseks kasulikku elementi, vaid eelistab seda välja lugeda etiketilt, siis välistas Üldkohus kaitse alt kauba pakendi kuju, kuigi selle kaitse võimalus on kõnealuses artiklis 4 sõnaselgelt ette nähtud.

Kolmandas väites osutab asjaomane äriühing apellandina sellele, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõiget 3, kuna vaidlustatud otsuses nähakse ette tingimus, et taotletav kaubamärk on kasutamise käigus omandanud eristusvõime kõigis liidu liikmesriikides. Kuna Üldkohus keeldus tunnistamast kasutamise käigus omandatud eristusvõime olemasolu asjaomase avalikkuse märkimisväärse osa seas, märkides samas, et apellandi kaubamärk on omandanud sellise eristusvõime vähemalt Hispaanias, siis esitas Üldkohus asjaomase määrusega võrreldes ülemäärase ja ebatäpse tingimuse.

(1) EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146.
(2) ELT L 78, lk 1.

Freixenet, SA 8. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-110/08: Freixenet *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-345/10)

(2010/C 274/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Freixenet, SA (esindajad: advokaadid F. De Visscher, E. Cornu ja D. Moreau)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

— esimese võimalusena tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2010. aasta otsus ja ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 20. novembri 2007. aasta otsus ning teha otsus, et ühenduse kaubamärgitaotlus nr 32 540 vastab avaldamistingimustele, mis tulenevad määruse nr 40/94 artiklist 40 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 39);

— teise võimalusena tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2010. aasta otsus;

— mõista kohtukulud igal juhul välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse toetuseks kolm väidet.

Esimeses väites märgib ta peamiselt seda, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6 ning nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (1) artikli 73 teist lauset ja artikli 38 lõiget 3 (nüüd nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (2) artikli 75 teine lause ja artikli 37 lõige 3).

Esimese väite esimeses osas osutatakse võistlevuse põhimõtte rikkumisele. Apellandi sõnul viis ühtlustamisameti apellatsioonikoda Üldkohtule edasikaevatud otsuses vastupidi vaidlustatud otsuses esitatud järeldustele läbi apellandi kaubamärgi eristusvõime uue hindamise, andmata apellandile võimaluse esitada selle uue lähenemise kohta märkusi. Selles osas on õigustus, mille Üldkohus esimese apellatsioonikoja otsusele andis, menetlusõiguste heauskse kasutamise põhimõtte ja kaitseõiguste nõuetekohase järgimise põhimõtte osas ebatäpne ning ebapiisav. Vaidlustatud otsus rikub menetlusõiguste heauskse kasutamise ja kaitseõiguste põhimõtet ka niivõrd, kuivõrd selles leitakse, et ühtlustamisamet võis edastada apellandile teabe mitme asjaolu

kohta, märkides, et ta kavatseb tugineda vastava taotluse tagasilükkamise otsuses neile asjaolude, ning pärast apellandi asjaomaste kirjalike märkuste saamist otsustada jätta need vähemalt osaliselt arvesse võtmata ning põhjendada oma otsust hinnanguga, mis on faktiliselt ja kontseptuaalselt teistsugune, andmata apellandile võimalust esitada märkusi.

Teises väites märgib apellant põhiliselt seda, et Üldkohus on rikkunud põhjendamiskohustust, kuivõrd vaidlustatud otsuses ei saanud leida, et esimese apellatsioonikoja otsus on piisavalt põhjendatud artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes, kuna selles otsuses ei ole põhjenduse aluseks olevaid tõendeid välja toodud, ning järeldada, et viide nendele tõenditele on kasutu, kuna esimene apellatsioonikoda tugines väidetavalt „praktilistel kogemustel põhinevatele järeldustele". Peale selle mõjutavad ühtlustamisameti ja Üldkohtu otsuse aluseks olevate faktiliste asjaolude ja tõendite ebakindlus nii kaitseõigusi kui põhjendamiskohustust, mis on sätestatud määruse nr 40/94 eespool viidatud artiklis 73.

Teises väites märgib apellant, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b. Kuigi Üldkohus oli tõendite põhjal tuvastanud, et taotletav kaubamärk koosneb väga eriomaste osade kombinatsioonist, mis eristavad seda kaubamärki märkimisväärselt teistest turul olemasolevatest kujutistest, kordas Üldkohus üksnes ühtlustamisameti ebamääraseid ja üldsõnalisi väiteid selle kohta, et taotletaval kaubamärgil eristusvõime puudub. Üldkohus kohaldas asjaomase kaubamärgi puhul rangemat eristusvõime kontrolli kui traditsioonilisemate kaubamärkide puhul. Vaidlustatud otsusega rikuti niisiis põhimõtet, et kaubamärgi eristusvõimet tuleb hinnata konkreetselt. Kuna Üldkohus järeldas teiselt poolt, et enamik tarbijaid ei taju kaubamärgi omapärast välimust kui asjaomase vahuveini päritolu määramiseks kasulikku elementi, vaid eelistab seda välja lugeda etiketilt, siis välistas Üldkohus kaitse alt kauba pakendi kuju, kuigi selle kaitse võimalus on kõnealuses artiklis 4 sõnaselgelt ette nähtud.

Kolmandas väites osutab asjaomane äriühing apellandina sellele, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõiget 3, kuna vaidlustatud otsuses nähakse ette tingimus, et taotletav kaubamärk on kasutamise käigus omandanud eristusvõime kõigis liidu liikmesriikides. Kuna Üldkohus keeldus tunnistamast kasutamise käigus omandatud eristusvõime olemasolu asjaomase avalikkuse märkimisväärse osa seas, märkides samas, et apellandi kaubamärk on omandanud sellise eristusvõime vähemalt Hispaanias, siis esitas Üldkohus asjaomase määrusega võrreldes ülemäärase ja ebatäpse tingimuse.

([1]) EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146.
([2]) ELT L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 12. juulil 2010 — Zollamt Linz Wels

(Kohtuasi C-351/10)

(2010/C 274/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Zollamt Linz Wels

Vastustaja: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Salzburg

Menetlusse astuja: LAKI D.O.O.E.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 (ühenduse tolliseadustiku rakendusmäärus ([1])) artikli 558 lõiget 1 koostoimes artikli 555 lõike 1 punktiga c, komisjoni 4. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 993/2001 sõnastuses, tuleb tõlgendada nii, et transpordivahendi lubamatu kasutamisega siseliikluses on tegemist juba kauba peale laadimisel ja veo alustamisel, kui kaubanduslikul eesmärgil kasutatavale sõidukile on antud luba siseliikluses kasutamiseks kahe liikmesriigi vahel, kauba peale laadimine toimub ühes neist kahest liikmesriigist, kuid sihtkoht (planeeritud mahalaadimiskoht) asub aga nendest kahest liikmesriigist erinevas liikmesriigis ja selles liikmesriigis ei ole kasutamiseks luba antud?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (tolliseadustik ([2])) artikli 204 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 215 tuleb tõlgendada nii, et sellisel juhul tekib tollivõlg liikmesriigis, kus toimus pealelaadimine, ja sellel liikmesriigil on õigus kohaldada imporditollimakse, kuigi alles mahalaadimisel on selgunud, et kaupa veeti liikmesriiki, kus ei ole antud luba siseliikluses kasutamiseks?

3. Lisaks sellele, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ ([3]), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 61 tuleb tõlgendada nii, et antud asjaoludel imporditi kaup liikmesriiki, kus see peale laaditi, ja sellel liikmesriigil on õigus kohaldada impordikäibemaksu, kuigi alles mahalaadimisel on selgunud, et kaupa veeti liikmesriiki, kus ei ole antud luba siseliikluses kasutamiseks?

([1]) EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3.
([2]) EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.
([3]) ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Belgia) 19. juulil 2010 — Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédératione de l'industire et du gaz (Synegrid) *versus* Belgia riik

(Kohtuasi C-361/10)

(2010/C 274/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: aktsiaselts Intercommunale Intermosane, mittetulundusühing Fédératione de l'industire du gaz (Synegrid)

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised siseriiklikud õigusnormid nagu 2. juuni 2008. aasta vaidlustatud kuningliku dekreedi, mis käsitleb vanade elektripaigaldiste minimaalseid ohutusnõudeid töökohtades, artiklid 8–13, milles on sätestatud elektripaigaldiste paigaldamise, elektriseadmete konstrueerimise ja nende seadmete juurde kuuluvate kaitsmete nõuded töötajate kaitse tagamiseks, kujutavad endast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord ([1]), artikli 1 punkti 11 tähenduses tehnilisi eeskirju, mille eelnõudest tuleb vastavalt sama direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule teatada?

2. Kas sellised siseriiklikud õigusnormid nagu eespool viidatud 2. juuni 2008. aasta kuningliku dekreedi artiklid 8–13 on eespool viidatud direktiivi 98/34/EÜ artikli 1 viimase lõigu tähenduses meetmed, mida liikmesriigid peavad vajalikuks isikute, eelkõige töötajate kaitse tagamiseks toodete kasutamisel, ning mis ei avalda mõju toodetele?

([1]) EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337.

27. juulil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-375/10)

(2010/C 274/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja E. Adsera Ribera)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivi 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta ([1]) täitmiseks või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud selle direktiivi artiklist 15 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/36/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg oli 3. august 2009.

([1]) ELT L 184, lk 17.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Dolj (Rumeenia) 26. juulil 2010 — Adrian Băilă *versus* Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu

(Kohtuasi C-377/10)

(2010/C 274/17)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Dolj

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Adrian Băilă

Vastustaja: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului Pentru Mediu

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 110 (endine EÜ artikkel 90) esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab liikmesriigil kehtestada tasu, mida iseloomustavad samad tunnused nagu valitsuse erakorralise määrusega nr 50/2008 (muudetud valitsuse erakorralise määrusega nr 218/2008) sätestatud saastetasu, millest on vabastatud M1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid mootori töömahuga kuni 2 000 cm^3, ja kõik N1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid, mis on Rumeenias või mõnes teises liikmesriigis esmakordselt registreeritud ajavahemikul 15. detsembrist 2008 kuni 31. detsembrini 2009, kusjuures seda saastetasu kohaldatakse samasuguste või konkureerivate teistest liikmesriikidest pärit kasutatud mootorsõidukite suhtes, mis on registreeritud enne 15. detsembrit 2008, arvestades, et selline tasu võib kujutada endast teistest liikmeriikidest pärit toodetele kehtestatud riigimaksu, mis neid tooteid kaudselt diskrimineerib, kui võrrelda seda kodumaiste toodete maksustamisega, ning millega kaitstakse uute mootorsõidukite kodumaist tootmist?

2. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 110 (endine EÜ artikkel 90) esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see keelab liikmesriigil kehtestada tasu, mida iseloomustavad samad tunnused nagu valitsuse erakorralise määrusega nr 50/2008 (valitsuse erakorralise määrusega nr 218/2008 muudetud kujul) kehtestatud saastetasu, millest on vabastatud M1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid mootori töömahuga kuni 2 000 cm^3, ja kõik N1 kategooriasse kuuluvad Euro 4 saasteklassiga mootorsõidukid, mis on Rumeenias või teises liikmesriigis esmakordselt registreeritud ajavahemikul 15. detsembrist 2008 kuni 31. detsembrini 2009, kusjuures seda saastetasu kohaldatakse teistsuguste tehniliste näitajatega mootorsõidukite suhtes, mis on registreeritud teistes liikmesriikides samal ajavahemikul, arvestades, et selline tasu võib kujutada endast teistest liikmeriikidest pärit toodetele kehtestatud riigimaksu, mis neid tooteid kaudselt diskrimineerib, kui võrrelda seda kodumaiste toodete maksustamisega, ning millega kaitstakse uute mootorsõidukite kodumaist tootmist?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 29. juulil 2010 — Astrid Preissl KEG

(Kohtuasi C-381/10)

(2010/C 274/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Astrid Preissl KEG

Vastustaja: Landeshauptmann von Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 852/2004 ([1]) II lisa I peatüki punkti 4 juhist, mille kohaselt „peab olema piisav hulk valamuid ning need peavad olema varustatud kuuma ja külma voolava veega” tuleb tõlgendada nii, et saksakeelses versioonis kasutatud mõiste „Handwaschbecken” all tuleb mõista iga (kuuma vee ühendust omavat) kätepesu võimalust, või tuleb mõiste „Handwaschbecken” all mõista üksnes valamut, mis on määratud ainult käte pesemiseks?

2. Milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata seda, millal on täidetud määruse (EÜ) nr 852/2004 II lisa I peatüki punktis 4 sätestatud juhis nõutava hügieeni kohta, nagu see tuleb näiteks esile sõnastuses „valamud peavad olema varustatud kätepuhastusvahenditega ning hügieeniliste kätekuivatusvahenditega"? Kas seda lisa sätet tuleb tõlgendada näiteks nii, et kätekuivati või veekraan vastab määruse (EÜ) nr 852/2004 II lisa I peatüki punktis 4 sätestatud hügieeninõuetele üksnes siis, kui seda kätekuivatit või veekraani saab kasutada ilma neid kätega puudutamata?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 319).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 29. juulil 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(Kohtuasi C-382/10)

(2010/C 274/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Vastustaja: Landeshauptmann von Wien

Eelotsuse küsimused

1. Milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata, millal on tegemist määruse (EÜ) nr 852/2004 (1) II lisa IX peatüki punktis 3 nimetatud inimtoiduks kõlbmatusega. Kas sellise kõlbmatusega on tegemist juba siis, kui on võimalik, et potentsiaalne ostja võib müügiks pakutavat toiduainet puudutada või selle peale aevastada?

2. Milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata, millal on tegemist määruse (EÜ) nr 852/2004 II lisa IX peatüki punktis 3 nimetatud tervistkahjustavusega. Kas sellise tervistkahjustavusega on tegemist juba siis, kui on võimalik, et potentsiaalne ostja võib müügiks pakutavat toiduainet puudutada või selle peale aevastada?

3. Milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata, millal on tegemist määruse (EÜ) nr 852/2004 II lisa IX peatüki punktis 3 nimetatud saastumisega, mistõttu on põhjendamatu eeldada teatud toiduaine tarvitamist. Kas sellise saastumisega on tegemist juba siis, kui on võimalik, et potentsiaalne ostja võib müügiks pakutavat toiduainet puudutada või selle peale aevastada?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 319).

30. juulil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-383/10)

(2010/C 274/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja F. Dintilhac)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik on kehtestanud sellise korra, ja seda kohaldab, mille kohaselt tuleb mitteresidendist pankadel tasuda diskrimineerivaid intresse, kuna maksuvabastust rakendatakse üksnes Belgia pankade poolt tasutud intressidele, on ta rikkunud EL toimimise lepingu artikleid 56 ja 63 (varem EÜ asutamislepingu artiklid 49 ja 56) ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikleid 36 ja 40;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon vaidlustab siseriiklikud õigusnormid osas, milles need võivad vähendada Belgia residentide soovi kasutada teistes liidu liikmesriikides asuvate ettevõtjate poolt pakutavaid pangandusteenuseid põhjusel, et viimaste poolt tasumisele kuuluvad intressid ei ole maksust vabastatud, kuna maksuvabastust kohaldatakse üksnes Belgia pankade poolt tasutavatele intressidele.

Esiteks vaidleb komisjon vastu kostja argumendile, mille kohaselt kuulub otsene maksustamine üksnes liikmesriikide pädevusse, ja väidab, et kõnealune valdkond kuulub kaudselt, kuid selgelt siseturuga seotud pädevuse hulka ja kujutab endast seega pädevust, mida liit ja liikmesriigid jagavad.

Belgia ametiasutuste vastuväidetele vastuseks märgib komisjon esiteks, et asjaolu, et selles küsimuses ei ole finantssektor kaebust esitanud, ei ole asjassepuutuv, kuna liikmesriigi kohustuse rikkumise tuvastamine on oma olemuselt objektiivne ning selle eelduseks ei tohiks olla kaebuse esitamine. Teise ja kolmanda väitena vaidleb komisjon esiteks vastu argumendile, mille kohaselt on kõnealuste meetmete kohaldamine põhjendatud olulise avaliku huviga tagada maksujärelevalve tõhusus, ja teiseks väitele, mille kohaselt kujutavad kõnealused õigusnormid endast sotsiaalpoliitilisi meetmeid, mis kaitsevad avalikke huve. Neljandaks lükkab hageja ümber Belgia ametiasutuste põhjenduse, mille kohaselt vähendaks maksuvabastuse laiendamine selle tõhusust, ja väidab, et need makskohustuslased, kes on nimetatud meetme adressaadid, võivad olla samuti huvitatud teistes liikmesriikides asutatud pankade teenustest. Viiendaks seab komisjon kahtluse alla kostja väite selle kohta, et liikmesriikides on tarbijakaitse panga maksevõimetuse korral erinevalt reguleeritud ja meenutab, et tarbijakaitse valdkond kuulub Euroopa Liidus ühtlustamisele. Lõpuks väidab komisjon, et Belgias on kolm ametlikku keelt (hollandi, prantsuse ja saksa), ning et esitatud vastuväited, mille kohaselt on oht, et väljaspool Belgiat asutatud panga poolt antav teave jääb ebapiisavaks, kuna kasutatakse keelt, mida Belgias ei räägita, ei ole põhjendatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. juulil 2010 — Elenca Srl *versus* Ministero dell'Interno

(Kohtuasi C-385/10)

(2010/C 274/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Elenca Srl

Vastustaja: Ministero dell'Interno

Eelotsuse küsimused

1. Kas esimeses kohtuastmes vaidlustatud ringkiri ja selles nimetatud siseriiklikud õigusnormid on kooskõlas ühenduse õiguse ja konkreetselt eespool viidatud õigusnormidega ning eelkõige kas nendega rikutakse põhimõtteid ja reegleid, mis on sätestatud direktiivis 89/106/EMÜ ([1]), mis käsitleb ehitustooteid ning millega ei kohustata kuidagi kasutama CE-vastavusmärgist, vaid nähakse hoopis (artikli 6 lõigetes 1 ja 2) ette, et liikmesriigid „ei takista käesoleva direktiivi sätetele vastavate toodete vaba liikumist, turuleviimist ega kasutamist oma territooriumil", tagades, „et riigiasutused või eraõiguslikud asutused, kes tegutsevad avaliku ettevõtjana või avalik-õigusliku asutusena monopoolse seisundi tõttu, ei kehtesta eeskirju ega tingimusi, mis takistavad selliste toodete otstarbekohast kasutamist", ning lubades „viia oma territooriumil turule tooteid, mis ei ole reguleeritud artikli 4 lõikega 2, kui need vastavad asutamislepinguga kooskõlas olevatele siseriiklikele sätetele[, kuni II ja III peatükis osutatud Euroopa tehnilised kirjeldused ei sätesta teisiti]"?

2. Kas vaidlustatud ringkirja ja selles nimetatud siseriiklike õigusnormidega rikutakse eelkõige Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 28–31, millega keelatakse impordipiirangud ja samaväärse toimega meetmed, ning seda sellepärast, et see, kui ühenduse teisest riigist pärit toote turustamise suhtes kehtestatakse, nagu käesoleval juhul, tehniline nõue, st nõue, et kasutataks CE-vastavusmärgist — mis on võimalik ja õiguspärane ainult siis, kui on olemas vastav ühtlustatud standard — takistab tegelikult asjaomase toote importimist ja turustamist Itaalia riigi territooriumil, mis on vastuolus EÜ asutamislepingu ja ühenduse õiguse viidatud sätetes kehtestatud põhimõtetega, millega tagatakse vabadus ja konkurents, nõudes, et järgitakse põhimõtteid, mis võivad tagada mittediskrimineeriva ja võrdse kohtlemise ning läbipaistvuse, proportsionaalsuse ja üksikute ettevõtjate õiguste järgimise?

3. Kas ühenduse õigusest tulenev õiguslik raamistik, millega püütakse tagada tõhusat konkurentsi ka sektoris, milles on tekkinud kõnesolev vaidlus, oleks pidanud kohustama siseriiklikku seadusandjat ja ametiasutust vältima eespool viidatud ringkirjas ja seadusandlikus dekreedis nr 152/2006 toodud õiguslike meetmete võtmist?

4. Lõpetuseks, kas Euroopa õigusega ette nähtud mitmekesisuse ja konkurentsi kaitse selles sektoris on tagatud niisuguste siseriiklike õigusnormidega nagu seadusandlik dekreet nr 152/2006 (eelkõige selle artikkel 285 ja IX lisa II osa punktid 2.7 ja 3.4), millega nähakse ette ja kehtestatakse eespool kirjeldatud piirangud?

(1) EÜT L 40, lk 12; ELT eriväljaanne 13/09, lk 296.

KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, varem Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, varem Europa Metalli SpA 3. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 19. mai 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-25/05: KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, formerly Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, formerly Europa Metalli SpA *versus* Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-389/10 P)

(2010/C 274/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, varem Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, varem Europa Metalli SpA (esindajad: *avvocato* M. Siragusa, *avocat* A. Winckler, *avvocato* G. Rizza, *Rechtsanwalt* T. Graf, *avvocato* M. Piergiovanni, *Barrister* R. Elderkin)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

— tühistada kohtuotsus;

— niivõrd, kui see on võimalik ning arvestades Euroopa Kohtule esitatud faktilisi asjaolusid tühistada otsus osaliselt ja vähendada KME trahvi suurust;

— mõista käesoleva kohtumenetluse ja Üldkohtu menetluse kulud välja komisjonilt;

või teise võimalusena, juhul kui eelnevaid nõudeid ei ole võimalik rahuldada,

— tühistada kohtuotsus, sh osas, milles Üldkohus mõistis kohtukulud välja KME-lt, ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites vaidlustavad apellandid Üldkohtu järelduse, et komisjonil polnud vaja tõendada, et keelatud kokkulepped mõjutasid turgu. Sõltumata sellest, kas komisjoni võib vabastada kohustusest tõendada mõju turule selleks, et määratleda rikkumine „väga tõsisena", on komisonil kahtlemata kohustus tuvastada see mõju ning määrata selle ulatus siis, kui ta — nii nagu ta tegi seda otsuses — kavatseb ettevõtjale raskusastme alusel määratava trahvi lähtesumma kindlaksmääramisel tugineda kartellikokkuleppe tegelikule mõjule. Üldkohus eksis, kui ta otsustas, et komisjon tõendas õiguslikult piisavalt, et keelatud kokkulepped mõjutavad turgu, ja sedastas, et komisjon võis mõju turule tõendada üksnes teguritele viidates. Tehtud vea muudab veelgi tõsisemaks see, et KME esitas käesolevas asjas tõendid, seal hulgas majanduslikud tõendid, selle kohta, et rikkumine tervikuna ei mõjutanud üldse turgu. Sellise põhjenduse tõttu ja kuna ta otsustas lükata tagasi apellandi esimese väite, moonutas Üldkohus talle esitatud fakte ja tõendeid, rikkus liidu õigust ja esitas ebaloogilise ja ebapiisava põhjenduse.

Teises väites kritiseerivad apellandid Üldkohtu otsust nõustuda sellega, et komisjon viitas KME-le määratud trahvi rikkumise raskusastmest sõltuva osa kindlaksmääramisel selleks, et tuvastada rikkumise poolt mõjutatud turu suurus, turu väärtusele, mis sisaldas pooltoodete (vasest vee- ja kanalisatsioonitorude) turult saadavat tulu. Arvestada oleks tulnud ainult kartellikokkuleppega hõlmatud turu, st konversiooniteenuste (mis moodustasid torude hinnast vaid 30-40 %) turu väärtusega. Kuna Üldkohus lükkas KME teise väite tagasi, rikkus ta Euroopa Liidu selliseid üldpõhimõtteid nagu proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõte, ning esitas ebapiisava põhjenduse.

Kolmandas väites kritiseerivad apellandid Üldkohtu otsust lükata tagasi neljas väide, mille kohaselt kohaldas komisjon vääralt 1998. aasta suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta ja rikkus proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise üldpõhimõtteid, kehtestades KME trahvi lähtesumma suhtes maksimaalse protsentuaalse kasvu kestuse kaalutlusel, hoolimata sellest, et komisjon tuvastas, et kolme aasta jooksul kartellikokkulepe ei toiminud ja sellel ei olnud kahjulikku mõju. Apellandid leiavad, et otsuse vastava osa heakskiitmisel rikkus Üldkohus liidu õigust ja esitas ebaselge, ebaloogilise ja ebapiisava põhjenduse.

Neljandas väites kritiseerivad apellandid Üldkohtu otsust lükata tagasi viies väide ja nõustuda otsuse vastavate osadega, milles komisjon, rikkudes suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta ning õigluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, keeldus mitmetele kergendavatele asjaoludele vaatamata vähendamast KME trahvi. Eelkõige väidavad apellandid, et Üldkohus (1) kohaldas valet õiguslikku standardit, hinnates seda, kas KME trahvi saab vähendada selle tõttu, et viimane kohaldas keelatud kokkulepet piiratud ulatuses, (2) eksis, jättes tähelepanuta KME väite, et KME trahvi oleks tulnud vähendada vasest vee- ja kanalisatsioonitorude turul valitsenud kriisi tõttu, ja (3) ei heastanud asjaolu, et komisjon keeldus õigusvastaselt vähendamast KME trahvi väljaspool leebema kohtlemise teatise kohaldamisala tehtud koostöö alusel, kaalutlusel, et Outokumpu oli esimene ettevõtja, kes andis keelatud kokkulepete kogu kestuse kohta komisjonile teavet.

Viiendas väites kritiseerivad apellandid Üldkohtu otsust lükata tagasi hagi seitsmes väide ja nõustuda komisjoni keeldumisega vähendada KME trahvi viimase võimetuse tõttu trahvi tasuda. Apellandid väidavad, et Üldkohus kohaldas valesti õigusnorme, tõlgendades suuniste trahvide arvutamise meetodi kohta S-jao punktis b ette nähtud kriteeriume trahvi vähendamiseks võimetuse tõttu trahvi tasuda, ja kuna ta jättis heastamata KME õigusvastase diskrimineerimise komisjoni poolt, võrreldes sellega, kuidas SGL Carboni koheldi grafiiti ning elektrilist ja mehaanilist sütt ning grafiiti käsitlevates asjades. Samuti esitas Üldkohus KME nõuete tagasilükkamiseks ebaloogilised ja ebapiisavad põhjendused.

Kuuendas väites väidavad apellandid, et Üldkohus rikkus liidu õigust ja apellandi põhiõigust tõhusale ja täielikule kohtulikule kaitsele, jättes põhjalikult ja detailselt analüüsimata KME argumendid ja näidates üles erapoolikust komisjoni kaalutlusõiguse osas.

---

3. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-390/10)

(2010/C 274/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivi 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta [1] täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/36/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 3. augustil 2009. Hagi esitamise päevaks ei olnud kostja veel vastu võtnud kõiki direktiivi ülevõtmiseks vajalikke norme või vähemalt ei olnud neist komisjoni teavitanud.

[1] ELT L 184, lk 17.

---

3. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-391/10)

(2010/C 274/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivi 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta ([1]) täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/36/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 3. augustil 2009. Hagi esitamise päevaks ei olnud kostja veel vastu võtnud kõiki direktiivi ülevõtmiseks vajalikke norme või vähemalt ei olnud neist komisjoni teavitanud.

([1]) ELT L 184, lk 17.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 4. augustil 2010 — Dermod Patrick O'Brien *versus* Ministry of Justice (varem Department for Constitutional Affairs)

(Kohtuasi C-393/10)

(2010/C 274/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Dermod Patrick O'Brien

Vastustaja: Ministry of Justice (Formerly the Department for Constitutional Affairs)

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohtunikkonna liikmete määratlemine „töötaja[tena] […], kellel on […] tööleping või -suhe" raamkokkuleppe klausli 2 punkti 1 tähenduses peab toimuma siseriikliku õiguse alusel või on olemas ühenduse õigusnorm, mille kohaselt tuleb see kindlaks määrata?

2. Kui kohtunikkonna liikmed on töötajad, kellel on tööleping või -suhe raamkokkuleppe klausli 2 punkti 1 tähenduses, siis kas siseriiklikus õiguses saab pensionide määramisel diskrimineerida isikuid lähtuvalt sellest, a) kas nad olid täistööajaga või osalise tööajaga kohtunikud või b) millise osalise tööajaga kohtunikega oli tegemist?

---

4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-394/10)

(2010/C 274/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: R. Troosters ja J. Sénéchal)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— Kuna Luksemburg ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburg rikkunud sellest direktiivi artiklist 15 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/24/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 15. septembril 2007. Kostja ei ole käesoleva hagi esitamise päeva seisuga võtnud kõnesoleva direktiivi ülevõtmiseks vajalikke meetmeid või igal juhul ei ole neist komisjoni teavitanud.

4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-395/10)

(2010/C 274/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) ([1]), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/2/EÜ ülevõtmistähtaeg möödus 14. mail 2009. Käesoleva hagi esitamise päeval ei olnud kostja ülevõtmiseks vajalikke meetmeid veel võtnud või vähemalt ei olnud komisjoni neist teavitanud.

([1]) ELT L 108, lk 1.

4. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-396/10)

(2010/C 274/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE), ([1]) täitmiseks või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/2/EÜ ülevõtmise tähtaeg oli 14. mai 2009. Kuupäevaks, mil esitati hagi käesoleva kohtuasja algatamiseks, ei olnud kostja võtnud vastu ülevõtmiseks vajalikke meetmeid või igal juhul ei olnud ta nendest komisjonile teatanud.

([1]) ELT L 108, lk 1.

5. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-398/10)

(2010/C 274/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Karanasou-Apostolopoulou ja A. Alcover San Pedro)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, lk 1), täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjonile neid teatavaks teinud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2007/2/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg oli 15. mai 2009.

Euroopa Komisjoni 10. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 9. juuni 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-237/05: Éditions Odile Jacob SAS *versus* komisjon

(Kohtuasi C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, O. Beynet ja P. Costa de Oliveira)

Teine menetlusosaline: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu 9. juuni 2010. aasta otsus T-237/05: Éditions Odile Jacob SAS *vs.* komisjon osas, milles see tühistas komisjoni 7. aprilli 2005. aasta otsuse, millega keelati juurdepääs koondumist käsitleva menetlusega nr COMP/M.2978 seotud dokumentidele;

— jätta rahuldamata hagi, mille hageja esitas Üldkohtusse, ning teha lõplik otsus apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes;

— mõista komisjoni esimese astme ning apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet.

Esimese väitega väidab apellant, et Üldkohus tegi vea, kui ta tõlgendas määrust (EÜ) nr 1049/2001 ([1]), kuna ta ei võtnud dokumentidele juurdepääsu erandeid tõlgendades arvesse nõukogu määruse nr 4064/89 ([2]) sätteid ettevõtjate koondumiste kohta. Juurdepääsuõiguse üldnormid peavad võtma arvesse konkurentsialaste menetluste ning koondumisega seotud ettevõtjatele pakutud konfidentsiaalsustagatiste eripärasid.

Teise väitega, millel on viis osa, väidab komisjon, et Üldkohus tõlgendas valesti eespool viidatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikeid 2 ja 3 osas, milles ta leidis, et apellandil on kohustus konkreetselt ja individuaalselt hinnata iga juurdepääsutaotluses viidatud dokumenti, isegi siis, kui see on ilmselgelt erandiga hõlmatud (esimene osa). Komisjon vaidlustab samuti Üldkohtu kitsa tõlgenduse erandile, mis puudutab kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärkide kaitset; selle tõlgenduse kohaselt ei saa seda erandit kohaldada siis, kui komisjon on

teinud otsuse, mis lõpetab koondumise kontrolli haldusmenetluse (teine osa). Apellant väidab muu hulgas, et Üldkohus rikkus ilmselgelt õigusnormi, kui ta nõudis, et komisjon peab konkreetselt ja individuaalselt hindama dokumente ning esitama iga dokumendi sisu kirjelduse ning teiseks, kui ta nõudis, et kolmandate isikutega peab konsulteerima, hoolimata sellest, et ilmselgelt peab kohaldama ärihuvide kaitsega seotud erandit (kolmas osa). Lisaks toob komisjon välja, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tühistas tema otsuse, millega keelduti juurdepääsu lubamisest asutusesisestele dokumentidele, samas kui need dokumendid on hõlmatud artikli 4 lõike 3 teises lõigus viidatud otsustamisprotsessi kaitsega seotud erandiga (neljas osa). Lõpuks viitab apellant eespool viidatud määruse artikli 4 lõike 6 ekslikule tõlgendusele (viies osa).

(1) 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

(2) 21. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 395, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31).

16. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-407/10)

(2010/C 274/31)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Sipos ja E. Randvere)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik ei ole teatanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/47/EÜ (1) (millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/385/EMÜ aktiivseid siirdatavaid meditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta ja nõukogu direktiivi 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta ning direktiivi 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist) ülevõtmiseks vajalikest meetmetest;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 21. detsembril 2008.

(1) ELT L 247, lk 21

16. augustil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon *versus* Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-408/10)

(2010/C 274/32)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Sipos ja E. Randvere)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik ei ole teatanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta direktiivi 2008/13/EÜ (1), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/539/EMÜ veterinaarmeditsiinis kasutatavaid elektromeditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ülevõtmiseks vajalikest meetmetest:

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 31. detsembril 2008.

(1) ELT L 76, lk 41

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 16. augustil 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen *versus* Afasia Knits Deutschland GmbH

(Kohtuasi C-409/10)

(2010/C 274/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Afasia Knits Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahelise koostöölepingu (1) protokolli nr 1 artikliga 32, milles määratletakse „päritolustaatusega toodete" mõiste ja halduskoostöö meetodid, on kooskõlas, kui Euroopa Komisjon teostab väljastatud päritolutõendite järelkontrolli ekspordiriigis peamiselt ise, olgugi et sealsete ametiasutuste kaasabil, ja kas on tegemist kontrolli tulemusega nimetatud sätte tähenduses, kui komisjoni kontrolli sel viisil saadud tulemused on vormistatud protokollis, millele on alla kirjutanud ka ekspordiriigi valitsuse esindaja?

   Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

2. Kas sellisel juhul nagu käesolevas põhikohtuasjas, kus teatud ajavahemikus väljastatud sertifikaadid, mille alusel võib kohaldada kaupade suhtes sooduskohtlemist, on ekspordiriigi poolt kehtetuks tunnistatud, kuna kaupade päritolu ei leidnud järelkontrolli käigus kinnitust, kuid ei saa siiski välistada, et osa eksporditavast kaubast vastas päritolutingimustele, võib tollimaksu tasumise eest vastutav isik, kes tugineb nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (2), artikli 220 lõike 2 punkti b teisele ja kolmandale lõigule, sellele viidates väita, et tema esitatud sertifikaadid, mille alusel võib kohaldada kaupade suhtes sooduskohtlemist, olid võib-olla õiged ja põhinesid seega eksportija esitatud õigetel asjaoludel?

(1) Koostööleping ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000 (EÜT L 317, lk 3; ELT eriväljaanne 11/35, lk 3).

(2) EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 18. augustil 2010 — NS *versus* Secretary of State for the Home Department

(Kohtuasi C-411/10)

(2010/C 274/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: NS

Vastustaja: Secretary of State for the Home Department

Menetlusse astujad: 1. Amnesty International Limited ja AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe), 2. ÜRO pagulaste ülemkomissar, 3. Equality and Human Rights Commission

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus, mille liikmesriik on võtnud vastu nõukogu määruse nr 343/2003 ([1]) (edaspidi „määrus") artikli 3 lõike 2 alusel, küsimuses, kas ta peaks vaatama läbi varjupaigataotluse, mille läbivaatamise eest ta määruse III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt ei vastuta, kuulub EL õiguse kohaldamisalasse Euroopa Liidu lepingu artikli 6 ja/või Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta") artikli 51 tähenduses?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

2. Kas liikmesriigi kohustus järgida EL põhiõigusi (sh harta artiklites 1, 4 ja 18, artikli 19 lõikes2 ja artiklis 47 sätestatud õigusi) on täidetud, kui see riik saadab varjupaigataotleja liikmesriiki, kelle artikli 3 lõige 1 määratleb kui III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutava liikmesriigi (edaspidi „vastutav liikmesriik"), arvestamata selles liikmesriigis valitsevat olukorda?

3. Täpsemalt, kas kohustus järgida EL põhiõigusi välistab sellise hüpoteesi rakendumise, kus vastutav liikmesriik järgib i) taotlejale EL õigusest tulenevaid põhiõigusi; ja/või ii) direktiiviga 2003/9/EÜ ([2]) (vastuvõtudirektiiv), direktiiviga 2004/83/EÜ ([3]) („kvalifitseerumisdirektiiv") ja/või direktiiviga 2005/85/EÜ ([4]) (menetlusdirektiiv) (edaspidi koos „direktiivid") kehtestatud miinimumstandardeid?

4. Alternatiivselt, kas (ning kui jah, siis mis tingimustel) liikmesriik on EL õiguse alusel kohustatud kasutama talle määruse artikli 3 lõikest 2 tulenevat pädevust vaadata varjupaigataotlus läbi ja tunnistada end taotluse eest vastutavaks, kui varjupaigataotleja vastutavasse liikmesriiki tagasisaatmine tekitab ohu, et rikutakse taotleja põhiõigusi, eelkõige harta artiklites 1, 4 ja 18, artikli 19 lõikes 2 ja artiklis 47 sätestatud õigusi, ja/või ohu, et tema suhtes ei kohaldata direktiivides sätestatud miinimumstandardeid?

5. Kas selle kaitse ulatus, mille tagavad määruse kohaldamisalasse kuuluvale isikule EL õiguse üldpõhimõtted ja eelkõige harta artiklites 1, 18 ja 47 sätestatud õigused, on laiem, kui Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 3 tagatav kaitse?

6. Kas harta artiklis 47 sätestatud õigustega on kooskõlas, kui siseriikliku õiguse säte nõuab kohtult, et selle kindlaksmääramiseks, kas isiku saab määruse alusel seaduslikult ühest riigist teise tagasi saata, tuleb käsitada seda liikmesriiki riigina, kust isikut ei saadeta teise liikmesriiki vastuolus talle EIÕK-st, 1951. aasta konventsioonist ja 1967. aasta pagulasseisundi protokollist tulenevate õigustega?

7. Kas osas, milles eelnevad küsimused kerkivad üles seoses Ühendkuningriigi kohustustega, on vastused küsimustele 2-6 piiritletavad nii, et need võtaksid arvesse protokolli nr 30 harta kohaldamise kohta Poola ja Ühendkuningriigi suhtes?

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

([2]) Nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/9/EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded (ELT L 31, lk 18; ELT eriväljaanne 19/06, lk 18).

([3]) Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/83/EÜ, miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT L 304, lk 2; ELT eriväljaanne 19/07, lk 12).

([4]) Nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiiv 2005/85/EÜ, liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (ELT L 326, lk 13).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 24. augusti 2010. aasta määrus — Grúas Abril Asistencia *versus* komisjon

(Kohtuasi T-386/09) [1]

(Tühistamishagi — Konkurents — Kaebuse rahuldamata jätmine — Akt, mille peale isikud ei saa edasi kaevata — Vastuvõetamatus)

(2010/C 274/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Hispaania) (esindaja: advokaat R.L. García García)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja F. Castilla Contreras)

Ese

Hagi nõudega tühistada komisjoni 7. augusti 2009. aasta kiri, millega hagejale teatati, et faktilised asjaolud, millele tuginedes ta komisjonile kaebuse esitas, ei võimalda järeldada, et on rikutud EÜ artikleid 81, 82 ja 86, ning et tema kaebus jääb seetõttu käiguta.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Grúas Abril Asistencia, SL-ilt.*

[1] ELT C 282, 21.11.2009.

Üldkohtu presidendi 29. juuli 2010. aasta määrus — Brinkmann *versus* Saksamaa

(Kohtuasi T-261/10 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Ilmne pädevuse puudumine)

(2010/C 274/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Norbert Brinkmann (Rein, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Wiegers)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Ese

Taotlus, milles palutakse peatada Saksamaa liidu notariaadiseadustiku (Bundesnotarordnung) §47 ja §48a kohaldamine hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. *Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.*

2. *Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.*

10. juunil 2010 esitatud hagi — PPG ja SNF *versus* ECHA

(Kohtuasi T-268/10)

(2010/C 274/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Brüssel, Belgia) ja SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem, R. Cana ja *Solicitor* P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Hagejate nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt;

— mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja ECHA-lt;

— võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada Euroopa Kemikaaliameti (edaspidi „ECHA") otsus, mis puudutab akrüülamiidi (CE nr 201-173-7) (CAS nr 79-06-1) määratlemist määruse (EÜ) nr 1907/2006 [1] (edaspidi „REACH") artiklis 57 sätestatud kriteeriumitele vastava ainena, kooskõlas REACH artikliga 59.

Hagejad leiavad, et vaidlustatud akt on ebaseaduslik, kuna selle aluseks on akrüülamiidi hindamine, mis on teaduslikult ja õiguslikult vigane, kuna see tugineb tõenditel, mis ei ole piisavad ega asjakohased. Hagejate arvates tegi ECHA vaidlustatud otsust vastu võttes ilmse hindamisvea, rikkudes seeläbi REACH artikli 2 lõiget 8 ja artiklit 59 ning oma kohustust tõendeid hoolikalt ja erapooletult hinnata.

Edasi väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub mitmeid EL-i õiguspõhimõtteid, nagu proportsionaalsuse ja diskrimineerimise keelu põhimõtteid, kuna objektiivse põhjenduseta tehakse ebavõrdselt vahet akrüülamiidil ja muudel samaväärsetel ainetel.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Euroopa Komisjoni 20. juulil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-30/08: Nanopoulos *versus* komisjon

(Kohtuasi T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ning advokaadid Efthimios Bourtzalas ja Eirini Antipa)

Teine menetluspool: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luksemburg)

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas F-30/08: Nanopoulos *vs.* komisjon;

— otsuse tühistamata jätmise korral määrata kindlaks asjakohane hüvitissumma;

— mõista esimese kohtuastme ja apellatsiooniastme kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub käesolevas apellatsioonkaebuses tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas F-30/08: Nanopoulos *vs.* komisjon, millega komisjonilt mõisteti kostja kasuks välja 90 000 eurot mittevaralise kahju hüvitamiseks ning jäeti kõik kohtukulud komisjoni kanda.

Komisjon esitab oma nõude toetuseks järgmised väited:

— rikutud on Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad") artikleid 90 ja 91 ning õiguskindluse põhimõtet osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, leides, et kostja esitatud nõuet tuleb käsitada kahju hüvitamise nõudena, mis on täielikult põhjendamata;

— rikutud on õigusnormi ja põhjendamiskohustust osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et hüvitisnõue esitati mõistliku aja jooksul ning et distsiplinaarmenetluse alustamise otsusega rikuti süütuse presumptsiooni;

— rikutud on ühenduse õigust, õigusnormi ja puuduvad põhjendused osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus jättis kohaldamata õigusliku kriteeriumi, mis nõuab „piisavalt selge rikkumise" olemasolu, ega selgitanud, miks tuleb käesoleval juhtumil olemasolevast kohtupraktikast kõrvale kalduda;

— rikutud on personalieeskirjade artiklit 24, õigusnormi ja puuduvad põhjendused osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et ametisse nimetav asutus oli kohustatud kostjat ilma eelneva uurimiseta ja enne kõnealuses artiklis taotlusele vastamiseks sätestatud nelja kuu möödumist viivitamata abistama;

— rikutud on ilmselgelt õigusnormi ja põhjendamiskohustust osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus asus seisukohale, et esiteks on komisjon süüdi väidetava infolekke tekitamiseks ajakirjanduses ja teiseks alustas vääralt distsiplinaarmenetlust;

— rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ja õigusnormi osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus määras kostja tekitatud mittevaralisel kahju suuruseks 90 000 eurot.

---

23. juulil 2010 esitatud hagi — Groupe Partouche *versus* komisjon

(Kohtuasi T-315/10)

(2010/C 274/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Groupe Partouche SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J.-J. Sebag)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni aktsepteerimise otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga palub hageja tühistada komisjoni 21. mai 2010. aasta otsuse K(2010) 3333, millega tunnistati kavandatav koondumine, millega Française des Jeux ja Groupe Lucien Barrière omandasid ühiskontrolli ettevõtja Newco üle, mille ülesandeks on võrgupokkeri veebisaidi loomine ja käitamine Prantsusmaal, siseturu põhimõtetega ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga vastavuses olevaks.

Hageja väidab oma hagi toetuseks, et komisjon oleks pidanud arvestades selle koondumise võimalikku olulist mõju kõne all oleva turu konkurentsiolukorrale Prantsusmaal kõne all oleva koondumise läbivaatamise Prantsuse Vabariigile tagasi saatma.

---

23. juulil 2010 esitatud hagi — HIM *versus* komisjon

(Kohtuasi T-316/10)

(2010/C 274/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Health Information Management (HIM) (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat P. Zeegers)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja sellest tulenevalt ka põhjendatuks;

— mõista Euroopa Komisjonilt välja summa 11 821,35 eurot, millele lisandub viivis alates 16. juunist 2010 Belgias kehtivas määras;

— mõista kõik kohtukulud — seal hulgas kulud, mis esialgselt olid kinnitatud summale 5 000.- eurot — välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis, mille aluseks on vahekohtuklausel, palub hageja Üldkohtul sisuliselt tuvastada, et selleks, et arvutada hageja üldkulusid, mida peaks kandma komisjon (eTen eriprogrammi käigus sõlmitud lepingute raames), nimelt osa üldkuludest, mida võib siduda projekti personalile antud toetustega, ei tohi alltöövõtjaid arvestada hageja personali hulka, kuivõrd need alltöövõtjad ei tekita hagejale mingeid üldkulusid. Alltöövõtjate kulud ei tohi seetõttu sisalduda personalikulude kogusummas, summas, millega üldkulude kogusumma jagatakse, et jõuda nimetajani, mida abikõlbulike üldkulude osakaalu määramisel kasutada.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et kuivõrd alltöövõtjatega seotud kulud ei kuulu *abikõlbulike personalikulude* hulka, siis alltöövõtjate arvestamine hageja personali hulka personali kogukulude arvutamisel, mida kasutatakse abikõlbulike personalikulude määramisel, tekitab arusaamatusi.

Lisaks, asjaolu, et hageja personali hulka arvestatakse alltöövõtjad, toob hagejale kahju, kuivõrd selle meetodiga suureneb näitaja summa, ja sellest tulenevalt väheneb proportsionaalselt abikõlbulike üldkulude osakaal.

---

11. augustil 2010 esitatud hagi — Van Parys *versus* komisjon

(Kohtuasi T-324/10)

(2010/C 274/41)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (esindajad: *Rechtsanwalt* P. Vlaemminck ja *Rechtsanwalt* A. Hubert))

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 6. mai 2010. aasta otsus asjas REC 07/07, millega tuvastatakse, et teatud juhul on imporditollimaksu järelarvestuskande tegemine õigustatud ning et nendest tollimaksudest vabastamine on ühe võlgniku suhtes õigustatud, kuid teise võlgniku suhtes siiski ei ole;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja ja tema tolliagent esitasid ajavahemikus 22. juuni 1998 kuni 8. november 1999 Antwerpeni tollile võltsitud Hispaania AGRIM-litsentse banaanide impordiks Ecuadorist. Selle tulemusel kasutati alusetult tariifset sooduskohtlemist.

Kõik väidetavalt võltsitud Hispaania litsentsid, mis olid aluseks tollivormistusjärgsele sissenõudmisele, sai hageja oma Portugali maksuesindajast vahemehelt, kellelt hageja Itaalia tütarfirma ostis juba aastaid Hispaania ja Portugali litsentse.

Belgia tolli- ja aktsiisimaksuamet esitas Euroopa Komisjonile taotluse jätta tollivormistusjärgne sissenõudmine läb viimata ja/või vabastada tollivormistusjärgselt sissenõutud maksudest. Seoses 1999. aastal toimunud impordiga võttis Euroopa Komisjon vastu keeldumisotsuse, mille peale hageja esitas käesoleva tühistamishagi.

Hageja tugineb nimetatud otsuse tühistamiseks kuuele väitele.

Esiteks väidab ta, et rikutud on ühenduse tolliseadustiku artiklit 239, määrust (EMÜ) nr 1442/93 ja määrust (EÜ) 2362/98 ning ka tunnustatud kaubandustava nagu seda kirjeldab WTO. Komisjon rikkus sätteid, mis lubavad litsentside kasutusõigust omandada hageja kasutatud kaubandusmeetodi kohaselt, kuna ta leidis ebaõigesti, et hageja on tegutsenud hooletult.

Teiseks väidab hageja, et rikutud on ühenduse tolliseadustiku artiklit 239 ning proportsionaalsuse põhimõtet. Komisjon otsustas, et Hispaania litsentside tuvastatud võltsimine ületab tavalist äririski ning et seda tuleb käsitada kui erilist olukorda. Hageja vaidleb aga vastu sellele, et ta ei toiminud hoolsa kaupmehena, mistõttu ei ole täidetud ühenduse tolliseadustiku artikli 239 tingimused.

Kolmandaks rikkus komisjon ühenduse tolliseadustiku artiklit 239, EÜ asutamislepingu artiklit 211, usalduskaitse põhimõtet ja õiguse üldpõhimõtet *patere legem quam ipse fecisti*. Komisjon nõudis hagejalt suuremat hoolsust, kui eeskirjad seda ette näevad ja kui see selles sektoris tavaline on, kuigi komisjon ja Hispaania ametiasutused ei täitnud enda õiguslikke kohustusi.

Neljandaks on rikutud ühenduse tolliseadustiku artiklit 239 ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna komisjon ei toiminud õigesti, kui kohtles 1998. aasta importi teistmoodi kui 1999. aastal toimunud importi.

Viiendaks on rikutud ühenduse tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b. Ilma pikemata ei saa tuvastada, et tegemist ei ole Hispaania tolli eksimusega artikli 220 lõike 2 punkti b tähenduses.

Kuuendaks on rikutud olulisi menetlusnorme ja iseäranis hageja kaitseõigusi.

---

12. augustil 2010 esitatud hagi — Yoshida Metal Industry *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Pi-Design (mustade ringidega kaetud pind)

(Kohtuasi T-331/10)

(2010/C 274/42)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Jaapan) (esindajad: advokaadid S. Verea, K. Muraro ja M. Balestriero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pi-Design AG (Triengen, Šveits)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 20. mai 2010. aasta otsus asjas R 1235/2008-1;

— jätta jõusse tühistamisosakonna 21. juuli 2008. aasta otsus ühenduse kaubamärgitaotluse nr 1371244 kohta;

— tunnistada ühenduse kaubamärgi registreeringu nr 1371244 kehtivust;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja Pi-Design AG-lt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: kujutismärk, mis seisneb mustade ringidega kaetud pinnas, kaupadele klassides 8 ja 21 — ühenduse kaubamärgi registreering nr 1371244

Ühenduse kaubamärgi omanik: Yoshida Metal Industry Co., Ltd

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Pi-Design AG

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärgiõigus: Pi-Design AG nõue tugineb nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklis 7 sätestatud absoluutsel keeldumispõhjusel

Tühistamisosakonna otsus: jätta ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata.

---

17. augustil 2010 esitatud hagi — ATC jt *versus* komisjon

(Kohtuasi T-333/10)

(2010/C 274/43)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Madalmaad), Avicentra NV (Malle, Belgia), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Madalmaad), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Madalmaad), New Little Bird's srl. (Anagni, Itaalia), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Madalmaad) ja Pistone Giovanni (Westerlo, Belgia) (esindajad: *Rechtsanwalt* M. Osse ja *Rechtsanwalt* J. Houdijk)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— Mõista Euroopa Liidult ja/või Euroopa Komisjonilt välja kahju, mis tekkis hagejatele otsuse 2005/760/EÜ ([1]) vastuvõtmise tõttu ja/või selle otsuse pikendamise tõttu otsusega 2005/862/EÜ ([2]) ja/või otsusega 2006/79/EÜ ([3]) ja/või otsusega 2006/405/EÜ ([4]) ja/või otsusega 2006/522/EÜ ([5]) ja/või otsusega 2007/21/EÜ ([6]) ja/või otsusega 2007/183/EÜ ([7]) ja/või otsusega 318/2007/EÜ ([8]);

— mõista kohtukulud ja kohtuvälise menetluse kulud välja Euroopa Liidult ja/või Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad nõuavad kahju hüvitamist, mis tekkis neile esiteks 2005. aasta oktoobrist kehtima hakanud vangistuses elavate metslindude impordikeelu tõttu, teiseks selle keelu pikendamise tõttu ja kolmandaks 2007. aasta juulist kehtima hakanud lindude impordile kehtivate sätete tõttu ning faktiliselt edasi kehtiva vangistuses elavate metslindude impordikeelu tõttu.

Kahju hüvitamise hagi esimene osa, mis puudutab otsuse 2005/760/EÜ vastuvõtmist, tugineb kolmele väitele.

Esiteks väidavad hagejad, et komisjonil on direktiivi 91/496 ([9]) artikli 18 sätestatud pädevuste teostamisel väga kitsas kaalutlusruum ning et komisjon on seda ületanud, keelates impordi riikidest, milles ei esinenud linnugripi nakkusjuhte või ei olnud tegemist konkreetse levikuohuga.

Teiseks on hagejad seisukohal, et isegi kui komisjonil peaks olema lai kaalutlusruum, on komisjon toime pannud piisavalt selge rikkumise. Sellega seoses väidavad hagejad, et komisjon on oma pädevust valesti mõistnud ning rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, võrdse kohtlemise põhimõtet, omandiõigust, ettevõtlusvabadust ning õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

Lisaks väidavad hagejad, et neile tekkinud kahju on tegelik ja kindlaksmääratav ning et selle kahju ja komisjoni õigusvastase käitumise vahel on põhjuslik seos.

Kolmandaks väidavad hagejad, et neile tekkinud kahju on ebatavaline ja eriline, mistõttu see ületab asjaomases valdkonnas tegutsemisega seotud majanduslikku riski. Metslindude impordi täielikku keeldu ei olnud võimalik ette näha ning see kahjustab eriti metslindudega kauplejaid. Seetõttu nõuavad hagejad komisjoni vastutuse tuvastamist väidetavalt õiguspärase käitumise eest.

Kahju hüvitamise hagi teise osaga nõuavad hagejad selle kahju hüvitamist, mis tekkis kolmandatest riikidest pärit metslindude impordikeelu pikendamise tõttu. Sellega seoses viitavad nad esimeses osas esitatud väidetele.

Lõpuks nõuavad hagejad selle kahju hüvitamist, mis tekkis neile määruse nr 318/2007 tagajärjel, mis piirab lindude ekspordi vangistuses kasvanud lindudega, mis on pärit ainult üksikutest kolmandatest riikidest. Sellega seoses tuginevad hagejad kolmele väitele.

Esiteks väidavad hagejad, et määrusel nr 318/2007 ei ole piisavalt täpset õiguslikku alust. Direktiivides 91/496 ja 92/65 ([10]) puudub õiguslik alus määruse nr 318/3007 andmiseks komisjoni poolt.

Teiseks väidavad hagejad, et rikutud on võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid ning ettevõtlusvabadust ja omandiõigust.

Lisaks väidavad hagejad, et neile tekkinud kahju on tegelik ja kindlaksmääratav ning et selle kahju ja komisjoni õigusvastase käitumise vahel on põhjuslik seos.

Juhul kui eeldada komisjoni käitumise õiguspärasust, nõuavad hagejad kolmandaks, et tuvastataks komisjoni vastutus määruse nr 318/2007 tagajärjel tekkinud kahju eest.

([1]) Komisjoni 27. oktoobri 2005. aasta otsus 2005/760/EÜ, mis käsitleb teatavaid vangistuses elavate lindude importimisel rakendatavaid kaitsemeetmeid seoses kõrge patogeensusega linnugripiga teatavates kolmandates riikides (ELT L 285, lk 60).

([2]) Komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsus 2005/862/EÜ, millega muudetakse otsuseid 2005/759/EÜ ja 2005/760/EÜ seoses lindude gripi vastu võitlemise meetmetega muude lindude kui kodulindude puhul (ELT L 317, lk 19).

([3]) Komisjoni 31. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/79/EÜ, millega muudetakse otsuseid 2005/759/EÜ ja 2005/760/EÜ nende kohaldamisaja pikendamise suhtes (ELT L 36, lk 48).

([4]) Komisjoni 7. juuni 2006. aasta otsus 2006/405/EÜ, millega muudetakse otsuseid 2005/710/EÜ, 2005/734/EÜ, 2005/758/EÜ, 2005/759/EÜ, 2005/760/EÜ, 2006/247/EÜ ja 2006/265/EÜ teatavate kaitsemeetmete kohta seoses kõrge patogeensusega linnugripiga (ELT L 158, lk 14).

([5]) Komisjoni 25. juuli 2006. aasta otsus 2006/522/EÜ, millega muudetakse otsuseid 2005/759/EÜ ja 2005/760/EÜ, milles käsitletakse teatavaid kaitsemeetmeid seoses kõrge patogeensusega linnugripiga ja teatavate eluslindude sissetoomist ühendusse (ELT L 205, lk 28).

([6]) Komisjoni 22. detsembri 2006. aasta otsus 2007/21/EÜ, millega muudetakse otsust 2005/760/EÜ seoses teatavate kõrge patogeensusega linnugripi puhul rakendatavate kaitsemeetmetega ning muude lindude kui kodulindude importimisega ühendusse (ELT L 7, lk 44).

([7]) Komisjoni 23. märtsi 2007. aasta otsus 2007/183/EÜ, millega muudetakse otsust 2005/760/EÜ, mis käsitleb teatavaid vangistuses elavate lindude importimisel rakendatavaid kaitsemeetmeid seoses kõrge patogeensusega linnugripiga teatavates kolmandates riikides (ELT L 84, lk 44).

([8]) Komisjoni 23. märtsi 2007. aasta määrus (EÜ) nr 318/2007, milles sätestatakse loomatervishoiunõuded ja karantiinitingimused teatavate lindude impordil ühendusse (ELT L 84, lk 7).

([9]) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ (EÜT L 268, lk 56; ELT eriväljaanne 03/12, lk 58).

([10]) Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse (EÜT L 268, lk 54; ELT eriväljaanne 3/13, lk 154).

---

10. augustil 2010 esitatud hagi — Abercrombie & Fitch Europe *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Gilli (GILLY HICKS)

(Kohtuasi T-336/10)

(2010/C 274/44)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Šveits) (esindajad: *Barrister* S. Malynicz, *Solicitor* D. Stone ja *Solicitor* L. Ritchie)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Gilli Srl (Milano, Itaalia)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 20. mai 2010. aasta otsus asjas R 832/2008-1;

— mõista apellatsioonikoja menetluse kulud ja kohtukulud välja kostjalt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Abercrombie & Fitch Europe SA

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk GILLY HICKS kaupadele ja teenustele klassides 3, 14, 25 ja 35 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 5194543

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Gilli Srl

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: registreeritud ühenduse kujutismärk nr 3566007 GILLI kaupadele klassides 3, 14, 25 ja 35

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vaidlustatud otsus osaliselt

Väited: nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda ei viinud läbi kaubamärkide nõuetekohast visuaalset, foneetilist ja kontseptuaalset võrdlust ning seega tegi seoses segiajamise tõenäosusega vea.

Üldkohtu 24. augusti 2010. aasta määrus — Pineapple Trademarks *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Kohtuasi T-272/09) ([1])

(2010/C 274/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

([1]) ELT C 220, 12.9.2009.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (täiskogu) 1. juuli 2010. aasta otsus — Mandt *versus* parlament

(Kohtuasi F-45/07) [1]

(Avalik teenistus — Ametnikud — Toitjakaotuspension — Personalieeskirjade artikkel 79 — Personalieeskirjade III lisa artikkel 18 — Üleelanud abikaasa — Kahe isiku tunnistamine üleelanud abikaasana — Toitjakaotuspensioni vähendamine 50 % võrra — Õiguspärane ootus — Vastavuse põhimõte)

(2010/C 274/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Wolfgang Mandt (Kreuztal, Saksamaa) (esindaja: advokaat B. Kolb)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: alguses K. Zejdová, J. F. de Wachter ja U. Rösslein, hiljem J. F. de Wachter, K. Zejdová ja S. Seyr)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Kurt-Wolfgang Braun Neumann, kes suri 9. oktoobril 2009. aastal ja kelle ainus pärija on Shirley Meyer (Bedburg-Hau, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Ames)

Ese

Euroopa Parlamendi 8. veebruari 2007. aasta otsuse tühistamine, millega lükati tagasi hageja kaebus toitjakaotuspensioni 50 % vähendamise kohta — Täieliku väljamaksmise nõue

Resolutsioon

1. *Puudub vajadus teha otsus nõude osas, millega W. Mandt taotleb Euroopa Parlamendilt seda, et talle makstaks täielikku toitjakaotuspensioni, kuna nõue puudutab ajavahemikku pärast 31. oktoobrit 2009.*

2. *Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.*

3. *Pooled, sealhulgas menetlusse astujad, kannavad oma kohtukulud ise.*

[1] ELT C 183, 4.8.2007, lk 43.

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 7. juuli 2010. aasta otsus — Tomas *versus* Euroopa Parlament

(Kohtuasjad F-116/07, F-13/08 ja F-31/08) [1]

(Avalik teenistus — Ajutised ametnikud — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Vallandamine — Usaldussuhe — Eelnev konsulteerimine parlamendi personalikomiteega — Puudumine)

(2010/C 274/47)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Stanislovas Tomas (Vilnius, Leedu) (esindaja: M. Michalauskas)

Kostja: Euroopa parlament (esindajad: A. Lukošiūtė ja K. Zejdová)

Ese

Esiteks nõue tühistada ametisse nimetava asutuse otsus hageja vallandmise kohta, ja teiseks tekitatud varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1. *Jätta hagid kohtuasjades F-116/07 ja F 13/08 rahuldamata.*

2. *Mõista Euroopa parlamendilt Stanislovas Tomase kasuks hüvitisena välja 1 000 eurot talle tekitatud moraalse kahju eest.*

3. *Jätta hagi kohtuasjas F-31/08 ülejäänud osas rahuldamata.*

4. *Kumbki pool kannab ise oma kohtukulud, mis tal on tekkinud seoses kohtuasjadega F-116/07, F-13/08 ja F-31/08.*

([1]) ELT C 64, 8.3.2008, lk 65, ELT C 142, 7.6.2008, lk 39, ja ELT C 158, 21.6.2008, lk 26.

Avaliku Teenistuse Kohtu 1. juuli 2010. aasta otsus — Füller-Tomlinson *versus* parlament

(Kohtuasi F-97/08) ([1])

(Avalik teenistus — Endine ajutine teenistuja — Kutsehaigus — Mõju füüsilisele ja vaimsele tervisele — Kutsehaigusena tunnustamise menetluse pikkus)

(2010/C 274/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Paulette Füller-Tomlinson (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: K. Zejdová ja S. Seyr)

Ese

Nõue tühistada otsus, millega kinnitati kutsehaigusest tingitud püsiva osalise töövõimetuse osaks 20 %, ja ühtlasti teise võimalusena mõista kostjalt välja teatav summa hageja kantud mittevaralise kahju hüvitiseks.

Resolutsioon

1. *Jätta kaebus rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja P. Füller-Tomlinsonilt.*

([1]) ELT C 44, 21.2.2009, lk 76.

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 1. juuli 2010. aasta otsus — Časta *versus* komisjon

(Kohtuasi F-40/09) ([1])

(Avalik teenistus — Avalik konkurss — Suulisele eksamile mittelubamine — Läbivaatamistaotlus — Põhjendamiskohustus — Nõutud töökogemus — Tõendi hilinenult esitamine — Võrdse kohtlemise põhimõte — Tühistamishagi — Kahju hüvitamise nõue)

(2010/C 274/49)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Radek Časta (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat L. Tahotná)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Eggers ja M. L. Jelínek)

Ese

Esiteks nõue tühistada EPSO otsus mitte lubada hagejat avaliku konkursi EPSO/AD/107/07 LAW suulisele eksamile, kuna, kuna ei olnud täidetud tingimus kolmeaastase töökogemuse kohta tippjuhi tasandil. Teiseks nõue mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest.

Resolutsioon

1. *Jätta kaebus rahuldamata*

2. *Mõista kõik kohtulud välja M. Častalt.*

(1) ELT C 153, 4.7.2009, lk 51.

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 4. mai 2010. aasta otsus — Fries Guggenheim *versus* Cedefop

(Kohtuasi F-47/09) (1)

(Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Lepingu pikendamata jätmine — Personalieeskirjade artikkel 11a — Personalieeskirjade II lisa artikli 1 kuues lõik — Tegutsemine töötajate esindajana — Erapooletuse ja sõltumatuse kohustus)

(2010/C 274/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Éric Mathias Fries Guggenheim (Strasbourg, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Kostja: Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus (esindaja: M. Fuchs, keda abistab advokaat B. Wägenbaur)

Ese

Nõue tühistada Cedefopi otsus mitte pikendada hageja ajutise teenistuja lepingut ja juhul, kui tööle ennistamist toimu, siis mõista kostjalt hageja kasuks välja kahjuhüvitis mittevaralise kahju eest.

Resolutsioon

1. *Jätta kaebus rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Fries Guggenheimilt.*

(1) ELT C 153, 4.7.2009, lk 52.

3. augustil 2010 esitatud hagi — Mantzouratos *versus* Parlament

(Kohtuasi F–64/10)

(2010/C 274/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Andreas Mantzouratos (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Kostja: Euroopa Parlament

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada Euroopa Parlamendi otsus jätta hageja 2009. aasta edutamise käigus edutamata palgaastmele AD 13, ja otsused edutada sellele palgaastmele ametnikud, kellel on vähem teenetepunkte kui hagejal.

Hageja nõuded

— tühistada Euroopa Parlamendi otsus jätta hageja 2009. aasta edutamise käigus edutamata palgaastmele AD 13, ja otsused edutada sellele palgaastmele ametnikud, kellel on vähem teeneid (teenetepunkte) kui hagejal.;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Teatis nr | Sisukord (jätkub) | Lehekülg

2010/C 274/44 Kohtuasi T-336/10: 10. augustil 2010 esitatud hagi — Abercrombie & Fitch Europe *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Gilli (GILLY HICKS) 29

2010/C 274/45 Kohtuasi T-272/09: Üldkohtu 24. augusti 2010. aasta määrus — Pineapple Trademarks *versus* Siseturu Ühtlustamise Amet — Dalmau Salmons (KUSTOM) 30

Avaliku Teenistuse Kohus

2010/C 274/46 Kohtuasi F-45/07: Avaliku Teenistuse Kohtu (täiskogu) 1. juuli 2010. aasta otsus — Mandt *versus* parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Toitjakaotuspension — Personalieeskirjade artikkel 79 — Personalieeskirjade III lisa artikkel 18 — Üleelanud abikaasa — Kahe isiku tunnistamine üleelanud abikaasana — Toitjakaotuspensioni vähendamine 50 % võrra — Õiguspärane ootus — Vastavuse põhimõte) 31

2010/C 274/47 Kohtuasjad F-116/07, F-13/08 ja F-31/08: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 7. juuli 2010. aasta otsus — Tomas *versus* Euroopa Parlament (Avalik teenistus — Ajutised ametnikud — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Vallandamine — Usaldussuhe — Eelnev konsulteerimine parlamendi personalikomiteega — Puudumine) 31

2010/C 274/48 Kohtuasi F-97/08: Avaliku Teenistuse Kohtu 1. juuli 2010. aasta otsus — Füller-Tomlinson *versus* parlament (Avalik teenistus — Endine ajutine teenistuja — Kutsehaigus — Mõju füüsilisele ja vaimsele tervisele — Kutsehaigusena tunnustamise menetluse pikkus) 32

2010/C 274/49 Kohtuasi F-40/09: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 1. juuli 2010. aasta otsus — Časta *versus* komisjon (Avalik teenistus — Avalik konkurss — Suulisele eksamile mittelubamine — Läbivaatamistaotlus — Põhjendamiskohustus — Nõutud töökogemus — Tõendi hilinenult esitamine — Võrdse kohtlemise põhimõte — Tühistamishagi — Kahju hüvitamise nõue) 32

2010/C 274/50 Kohtuasi F-47/09: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 4. mai 2010. aasta otsus — Fries Guggenheim *versus* Cedefop (Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Lepingu pikendamata jätmine — Personalieeskirjade artikkel 11a — Personalieeskirjade II lisa artikli 1 kuues lõik — Tegutsemine töötajate esindajana — Erapooletuse ja sõltumatuse kohustus) 33

2010/C 274/51 Kohtuasi F–64/10: 3. augustil 2010 esitatud hagi — Mantzouratos *versus* Parlament 33

ET

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (http://eur-lex.europa.eu) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt http://europa.eu

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET